

til ham, at han, hvis han vil citere ikke blot andre, men ogsaa sig selv, da citerer rigtigt, thi den Sætning, jeg refererede, var en ganske anden. Den lød saaledes: „Hvis vi ikke foretage en Takstforhøjelse og derved forhaabentlig skaffer den omtalte Fremgang paa 4 Mill. Kr., maa vi have andre Skatter lagt paa for at faa Dækning. Og vilde det dog ikke være urimeligt, om man gik til at lægge andre Skatter paa for at skaffe Dækning af dette Statsaktiv?“ Naar man taler om Jernbanetaksternes Forhøjelse og andre Skatter, kan man ikke forstaa det paa anden Maade, end at Jernbanetaksterne høre med til Skatter.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Thomas Larsen): Efter at vi have haft en Række lange Møder angaaende den foreliggende Sag, har jeg paa Fornemmelsen, at Forhandlingen er ved at ebbe ud, og det skal ogsaa være min Bestræbelse ikke at foranledige, at Forhandlingen atter svulmer op i denne sene Aftenstund. Jeg bliver dog nødsaget til at gøre et Par Bemærkninger til adskillige af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, siden jeg holdt mit første Foredrag.

Jeg har da først en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen), som kunde slutte sig til Forslaget, men var bange for, at den hjemlige Industri skulde blive skadet ved Takstforhøjelsen, og det vilde han advare imod. Navnlig var han bange for, at det skulde skade Transporten af de tunge og fyldende Varer, og især nævnedes han Tørveindustrien som en Industri, der var i høj Grad faretruet. Det forekommer mig imidlertid, at denne Frygt ikke er meget stærkt begrundet, idet den Forhøjelse, som kommer til at falde paa disse tunge og fyldende Varer, efter min Mening ikke er saa stor, at den vil kunne hindre denne Industri. Jeg tror, at jeg kan belyse dette noget nærmere ved at fremdrage nogle af de Forhøjelser, som Godstrafikken vil faa. Jeg mener, at det i det hele kunde være paa sin Plads her at nævne nogle af Takstbestemmelserne, da man har haft en Række Tal fremme, som skulde belyse Forholdet imellem de foreslaaede Jernbanetakster og de Takster, man har i vore Nabolande. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) fremhævede ganske rigtigt, at vi, om dette Forslag bliver gennemført, alligevel ville have de laveste Takster. Man kan ikke komme bort fra, at baade vore Person- og Godstakster ville være lavere end andre

Landes, ogsaa naar dette Lovforslag gennemføres. Jeg skal blot nævne nogle enkelte Tal efter de Tabeller, som jeg har ladet udregne. Jeg skal nævne, hvad Taksten vil være paa 3die Klasse her i Landet og paa de preussiske, svenske og norske Statsbaner.

Forholdet er da dette, at for at køre 10 km er Taksten for 3die Klasse paa de preussiske Statsbaner 27 Øre, paa de svenske 30 Øre, paa de norske 35 og paa vore 30 Øre. Kører man 40 km, er Taksten paa de preussiske Statsbaner 1 Kr. 07 Øre, paa de svenske Statsbaner 1 Kr., paa de norske 1 Kr. 30 Øre og paa vore 1 Kr. 05 Øre. Tager man 120 km, er Taksten paa de preussiske Statsbaner 3 Kr. 20 Øre, paa de svenske 3 Kr., paa de norske 3 Kr. 75 Øre og paa de danske 3 Kr. 05 Øre. Gaa vi helt op til 500 km, er Taksten paa de preussiske Statsbaner 13 Kr. 33 Øre, paa de svenske 10 Kr. 40 Øre, paa de norske 13 Kr. 80 Øre og paa de danske 8 Kr. 40 Øre. Disse Tal have tidligere været nævnt. Men det er ogsaa rigtigt, hvad der er sagt, at paa de norske Statsbaner har man den Fordel, at man kan løse Returbilletter, og den ene af Turene kan man saa rejse for halv Pris. Selv om man medregner dette, viser det sig imidlertid, at vore Takster for en Rejse paa 500 km ere de billigste. Det er, hvad der angaar Persontrafikken. Det viser klart, at vi til Trods for den Forhøjelse, der foreslaas, vedblive at være betydeligt under vore Nabolande, og da ganske særligt for de lange Rejsers Vedkommende. Derfor er dette Forslag ikke af nogen kulturfjendtlig Beskaffenhed. Den Trang til Forbindelse mellem de forskellige Landsdele, som aabenbart findes i Befolkningen, kan ogsaa fyldestgøres, naar vi gennemføre dette Forslag. Der er ingen, som har en lille Smule Penge at ofre paa at se sig om i andre Landsdele, der behøver at holde sig tilbage paa Grund af den Takstforhøjelse, her foreslaas.

Vil man drage en Sammenligning mellem Fragterne for enkelte Varesorter i en Vognladning paa 10,000 kg ved Befordring som Fragtgods paa de preussiske, svenske og norske Statsbaner for tilsvarende Sendinger efter de foreslaaede Godstakster, vil man komme til følgende Resultat: For Kolonialvarer og for Korn i lukket Vogn og for Stenkul, altsaa for tunge Varer, ville Taksterne for Transport over en kortere Strækning, 60 km eller ca. 8 Mil, i al Almindelighed være nogenlunde de samme, maaske ville de foreslaaede Godstakster være en lille Smule højere end vore Nabolandes, altsaa for en saadan kort Strækning af 8 Mil, men lige saa snart vi komme over